

§ 15.

Til Retsplejelovens § 122, 1ste Stykke, føjes: „eller som Fuldmægtig paa et Amtskontor“.

§ 16.

I Retsplejelovens § 149 sker følgende Ændringer:

I 1ste Stykke, 3die Punktum, udgaar Ordene: „ved Underret“.

Til 2det Stykke føjes som nyt 2det Punktum: „Oversættelse kan dog frafalde, naar begge Parter er enige derom, og Retten tiltror sig fornødent Kendskab til det fremmede Sprog.“

§ 17.

Til Retsplejelovens § 153 føjes som nyt sidste Stykke følgende:

„Politibetjente kan dog uden særlig Beskikkelse iværksætte Forkyndelse i Straffesager“.

§ 18.

Retsplejelovens § 158, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Førstnævnte Eksemplar skal, hvis Forkyndelsen ikke er sket for vedkommende personlig, inden Afleveringen forsynes med en Paategning, der indeholder Angivelse af den Dag, Forkyndelsen er sket. Sidstnævnte Eksemplar skal i alle Tilfælde forsynes med en Paategning, der indeholder Angivelse af den Dag, paa hvilken, det Sted, hvor, og de Personer, for hvem Forkyndelsen er sket, og, hvis Forkyndelsen ikke er sket for vedkommende selv, tillige med Paategning om, hvorledes der i den Anledning er forholdt, samt hvad der er opgivet om hans Opholdssted.“

§ 19.

Retsplejelovens § 205, 1ste Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes:

„I borgerlige Sager har Syns- og Skønsmænd, naar nogen af Parterne forlanger det, at bekræfte deres Syn eller Skøn med Ed eller, under de i § 187 angivne Betingelser, med den der omhandlede højtidelige Forsikring.“

§ 20.

I Retsplejelovens § 238, 1ste Stykke, 2det Punktum, tilføjes efter „der indeholdes i“ Ordene: „Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i København af 19. Februar 1861 § 20 Nr. 2“.

§ 21.

I Retsplejelovens § 276 udgaar 2det Punktum.

§ 22.

Retsplejelovens § 308, 2det Stykke, 5te og 6te Punktum, affattes saaledes:

„Skal Eden aflægges for den Ret, der har afsagt Dommen, berammes et Retsmøde til Edens Aflæggelse, hvilket, hvis Dommen er paaankelig, ikke maa afholdes før Ankefristens Udløb og ikke senere end 14 Dage derefter, og ellers ikke senere end 14 Dage fra Afsigelsen. Skal Eden aflægges ved Underretten paa det Sted, hvor den paagældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har afsagt Dommen, en Frist, ikke længere end 4 Uger, til Edens Aflæggelse, hvilken Frist, hvis Dommen er paaankelig, løber fra Ankefristens Udløb; Sagen udsættes derefter.“